

Justitieombudsmannen
Nils-Olof Berggren**Kritik mot en kommunal nämnd för att den avslutat ett skadeståndsärende hos kommunen utan att ge besked om kommunens inställning till skadeståndsyrkandet**

Anmälan

I en skrivelse till JO anmälde AA och hans dotter BB Överförmyndarnämnden i Solna kommun med anledning av handläggningen av ett skadeståndsärende. De uppgav bl.a. följande. I beslut den 30 mars 1999 (ärende dnr 4367-1997) uttalade JO Jan Pennlov kritik mot Överförmyndarnämnden i Solna kommun för handläggningen av ett ärende rörande beslut om arvode till en dåvarande medförmyndare för BB JO yttrade bl.a. att nämnden inte kunde anses ha varit behörig att fatta beslut om arvode till medförmyndaren. På grund av de kostnader m.m. som överförmyndarnämndens felaktiga handläggning av ärendet orsakade begärde AA skadestånd genom en skrivelse till kommunen. Kommunen överlämnade ärendet till sitt försäkringsbolag, Skandia, som avvisade skadeståndsanspråket. Kommunen hade inte själv tagit ställning till skadeståndsyrkandet och meddelat något beslut i saken, vilket ålegat kommunen.

Utredning

Vid telefonsamtal den 14 oktober 1999 med stadsjuristen i Solna kommun, CC, upplystes bl.a. att försäkringsbolaget Skandia i juni 1999 lämnade besked med anledning av AA:s skadeståndsyrkande och att överförmyndarnämndens ärende om detta sedan avslutades.

I inhämtat protokoll från överförmyndarnämndens sammanträde den 31 augusti 1999 angavs bl.a. följande.

Ärendet har varit föremål för granskning av försäkringsbolaget Skandia.

Eftersom det inte är styrkt att någon skada uppstått avvisar försäkringsbolaget Skandia ersättningsanspråk för Solna stads räkning.

Överförmyndarnämnden lägger ärendet till handlingarna.

Anmälan remitterades därefter till överförmyndarnämnden. Till remissen fogades en kopia av ett beslut av JO Rune Lavin den 18 februari 1998 (ärende dnr 1361-1997) angående kommuners skyldighet att ge besked om sin egen inställning till skadeståndsyrkanden.

I yttrande den 14 december 1999 anförde överförmyndarnämnden bl.a. följande.

Skandias besked i ärendet daterat den 30 juni inkom till AA och kommunen, varvid Skandia för Solna kommuns räkning avvisade skadeståndsanspråket eftersom man inte fann det styrkt att någon skada uppstått. Överförmyndarnämnden informerades den 31 augusti 1999 om Skandias bedömning.

AA begärde överprövning av beslutet hos Skandias oberoende kundombudsman, som efter granskning av Skandias bedömning den 9 september 1999 meddelade AA och kommunen att han inte rekommenderade någon ändring av beslutet.

I likhet med JO:s ställningstagande i ärende dnr 1361-1997 konstaterar överförmyndarnämnden att eget beslut skall avges även om bedömningen av skadeståndsanspråket inte skiljer sig från försäkringsgivarens. Nämnden kommer naturligtvis att verka för att en sådan rutin efterlevs. Vidare kan meddelas att nämnden tidigare denna dag fattat sådant beslut i skadeståndsfrågan.

AA kommenterade remissvaret.

JO Berggren anförde i ett beslut den 5 september 2000 bl.a. följande.

JO Rune Lavin har i det ovan nämnda beslutet den 18 februari 1998 (ärende dnr 1361-1997) uttalat att det givetvis står en kommun fritt att lämna över ett anspråk på skadestånd till sitt försäkringsbolag. Om detta avböjer att utge ersättning måste det emellertid anses ankomma på kommunen att lämna den som har begärt skadestånd ett besked om kommunens egen inställning i frågan. Det faktum att ersättning inte bedöms kunna utges enligt en viss försäkring som kommunen har innefattar ju inte ett fullständigt besvarande av framställningen.

Jag instämmer i dessa uttalanden. Överförmyndarnämnden har således brustit i handläggningen genom att i beslutet den 31 augusti 1999 avsluta ärendet utan att ge besked om sin egen inställning till skadeståndsyrkandet.

Av remissyttrandet framgår att överförmyndarnämnden numera är medveten om den nyss nämnda skyldigheten och att nämnden sedermera fattat beslut i skadeståndsfrågan. Jag finner därför inte anledning att gå vidare i saken.